

 <p>Magyar Kereskedelmi és Vendéglátóipari Múzeum [CC BY-NC-SA]</p>	<p>Tárgyak: Vidoni Szalámi és Hentesárugyár Debrecen számolócédula</p> <p>Intézmény: Magyar Kereskedelmi és Vendéglátóipari Múzeum Korona tér 1. 1036 Budapest +36 1 375-62-49</p> <p>Gyűjtemények: Kereskedelem-történeti dokumentációs gyűjtemény (KD)</p> <p>Leltári szám: KD_1971.820.1_1</p>
--	---

Leírás

Vidoni Szalámi és Hentesárugyár Debrecen számolócédulája. A színes képen három rúd szalámi látható.

"A gyárat az Észak-Itáliából megélhetési nehézségek miatt érkezett Vidoni fivérek 1886-ban alapították. Azért Debrecent választották, mert ezen a környéken akkoriban nagyon sok sertést, főleg mangalicát tartottak, így mindig bőségesen rendelkezésre állt jó minőségű alapanyag. A gyártást egy Cegléd utcai kisebb üzemben kezdték, de termékeik csakhamar olyan népszerűek lettek, hogy ott már nem fértek el. Ekkor vásárolták meg a Domb és Monti ezredes utca közötti keskeny, hosszú területet, ahol 1904-ben nyitottak. A legjobb időkben 130-150 olasz és magyar idénymunkást foglalkoztattak. (A szakmunkások olaszok voltak.) A gyártás idényjellegű volt, október végén, november elején kezdődött és március 15-éig tartott. Nyáron csak 15-en dolgoztak.

A külföldi munkásoknak fűtött munkásszállót biztosítottak. Mindenki egészen jól keresett, de a lírában fizetett olasz dolgozók bére nem volt nyilvános. A gyár saját korában a Pick és a Hertz mögött Magyarország harmadik legnagyobb szalámigyára volt, a magyar piac 20 százalékát uralta. Jelentős exporttevékenységet is folytattak, Törökországba, az USA-ba és Kínába is szállítottak. A titkos recept alapján készülő szalámin kívül 23 másféle terméket is készítettek. A szalámi címkéjén a 30-as évektől a kék-sárga debreceni színek és a város címere is megjelentek.

Az első világháború után ismét fellendült az üzem olyannyira, hogy Ausztriában, Bécs mellett is gyárat alapítottak, ahová Debrecenből szállították a húst. A Vidoni család fontos

szerepet töltött be a debreceni közéletben, elismert és közismert emberek voltak. A II. világháború alatt többször is leállt a termelés. Debrecen bombázása során a gyár egynegyede megsemmisült, majd a szovjet csapatok megérkezése után nekik kellett termelni. A károk helyrehozására a Vidoniak előbb saját birtokaik jövedelmét fordították, majd sör- és borkereskedésbe kezdtek. Később hiteleket igyekeztek felvenni. Amikor a Magyar Általános Hitelbanktól nagyobb összeget kaptak volna, a bankot hirtelen államosították.

1948-ban a gyárat először államosították, bár pár hónappal később a tulajdonosok visszakapták, mivel külföldi, olasz állampolgárok voltak. A gyártás azonban mégsem indulhatott el. Végül 1950-ben végleg bezárták, a tulajdonosok elhagyták az országot. A Domb utcai épületből ruhagyár lett, ahol egészen a rendszerváltásig folyt a termelés. A húszem gépeit az állami Debreceni Vágóhíd és Húsfeldolgozó Vállalat „örökölte meg”. A házban manapság egyebek mellett fitneszterem, papírbolt és szórakozóhelyek működnek." (Hajdú-Bihari Napló)

Alapadatok

Anyag/ Technika:

Papír / színes nyomat

Méreték:

15 cm x 6 cm

Események

Kibocsátás	mikor	1937
	ki	Vidoni Szalámigyár
	hol	Debrecen

Kulcsszavak

- Fleischprodukt
- szalámi
- szalámigyár
- védjegy